

truffet principiel beslutning om at gøre det samme, dog først med virkning om 4-5 år.

I betragtning af at produktionen af børnepornografisk materiale i mange tilfælde indebærer alvorlige krænkelse af børn – krænkelse, der i sig selv er belagt med strenge straffe – kan det virke stødende, at den blotte besiddelse af sådant materiale går fri af det strafbare område. Et besiddelsesforbud markerer en klar afstandtagen fra samfundets side fra seksuelt misbrug af børn og bidrager til såvel de nationale som de internationale bestræbelser på at værne børns rettigheder. Et forbud kan muligvis også føre til en vis begrænsning af efterspørgslen efter børnepornografisk materiale og dermed tillige af produktionen med de deraf følgende overgreb mod børn.

Man må på den anden side medgive, at vurderingen af virkningerne af et forbud mod besiddelse af børnepornografi er behæftet med nogen usikkerhed. Det forekommer navnlig vanskeligt at afgøre, hvilken vægt man skal tillægge betragtninger om, at børnepornografien kan have en kriminalitetsforebyggende virkning.

Den overordnede målsætning for en nykriminalisering på dette område må naturligvis være at modvirke enhver form for seksuelle overgreb mod børn, uanset om der er tale om misbrug som led i fremstillingen af børnepornografi eller seksualforbrydelser i øvrigt. Spørgsmålet er derfor, om man samlet bedst opnår en reduktion af antallet af seksuelle overgreb mod børn ved at forbyde besiddelse af børnepornografi eller ved at opretholde den gældende retstilstand ud fra en betragtning om, at børnepornografien muligt kan have den virkning, at den afholder nogen fra at begå sædelighedsforbrydelser mod børn. Overvejelser af denne art spillede en fremtrædende rolle, da Folketinget gennemførte det nuværende forbud mod udbredelse af børnepornografi.

Regeringen finder efter en samlet afvejning, at der bør tages initiativ til en nykriminalisering på dette område. Det foreslås, at der indføres et forbud mod besiddelse af kvalificeret utugtigt børnepornografisk materiale. Hermed menes materiale, der skildrer egentlige kønslige forhold i form af samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje. Med denne udformning af bestemmelsen opnår man en afbalanceret løsning, der på den ene side rammer billeder, hvis fremstilling indebærer alvorlige, strafbare handlinger over for børn, mens på den anden si-

de besiddelsen af mindre grove billeder fortsat vil være tilladt og muligvis kan have en kriminalitetsdæmpende effekt.

Forslaget er således ikke så vidtgående som det beslutningsforslag, som Venstre og Det Konservative Folkeparti netop har genfremsat (B 12).

Med forslaget holdes således den blotte besiddelse af billedmateriale af mindre grov karakter uden for det strafbare område. Billeder af børn, der ikke deltager i kønsligt forhold, dvs. samleje eller anden tilsvarende seksuel kontakt med andre, vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Dette gælder, selv om billederne har et seksuelt præg, f.eks. på grund af det afbildede barns berøring af sig selv, eller fordi der på billedet er fokuseret på barnets kønsdele. Heller ikke besiddelse af almindelige nøgenbilleder af børn vil være strafbart. De sidstnævnte billeder er end ikke omfattet af den gældende bestemmelse om forbud mod udbredelse af »utugtige« billeder.

Det foreslås, at strafferammen kun skal omfatte bøder. Herved afskæres politiet fra at foretage ransagning hos ikkesigtede personer med henblik på f.eks. beslaglæggelse af børnepornografisk materiale. Med denne del af forslaget ønsker regeringen i videst muligt omfang at værne den enkelte mod indgreb i privatlivets sfære. Forslaget udelukker på den anden side ikke, at der efter omstændighederne kan foretages ransagning hos en person, hvis denne er sigtet for besiddelse af børnepornografisk materiale.

Justitsministeriet agter herudover at iværksætte forskellige administrative tiltag med henblik på at styrke den politimæssige indsats på området. Først og fremmest vil samarbejdet mellem politikredse blive udbygget ved, at oplysninger, der fremkommer under efterforskningen i de enkelte politikredse, fremover samles centralt hos Rigspolitichefen. Herudover vil samarbejdet med udenlandske myndigheder blive intensiveret dels via den svenske forbindelsesofficer i Sydøstasien, dels ved udveksling af oplysninger og koordination af den politimæssige indsats gennem den internationale politiorganisation, Interpol.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.